

Η ωδή του Μωυσή

Εδάφια κλειδιά: «Τότε έψαλεν ο Μωϋσής και οι υιοί Ισραήλ την ωδήν ταύτην προς τον Κύριον, και είπον λέγοντες, Ας ψάλλω προς τον Κύριον· διότι εδοξάσθη ενδόξως· τον ίππον και τον αναβάτην αυτού έρριψεν εις την θάλασσαν.»
— Έξοδος 15:1

Επιλεγμένα εδάφια:
Έξοδος 15:1-21

ΔΕΚΑ ΠΛΗΓΕΣ ΗΡΘΑΝ στη γη της Αιγύπτου πριν από την απελευθέρωση του Ισραήλ από τη δουλεία. Η τελευταία πληγή ήταν η πιο σοβαρή—ο θάνατος όλων των πρωτότοκων. Πριν από αυτήν την πληγή, ο Κύριος έδωσε οδηγίες στους Ισραηλίτες ότι ένα αρνί «πασχαλινό» επρόκειτο να σφαχτεί και το αίμα του να ραντιστεί στο πλαίσιο της πόρτας των σπιτιών τους. Το αρνί έπρεπε να ψηθεί στη φωτιά και μετά να φαγωθεί.

Τους πρωτότοκους του Ισραήλ, μέσα σε οποιοδήποτε σπίτι όπου βρισκόταν το αίμα εκείνη τη νύχτα, τους «περνούσαν». Ωστόσο, όλοι οι πρωτότοκοι της Αιγύπτου πέθαναν. (Έξοδος 11:1-10· 12:1-14· 14:25-27) Την επόμενη, όλοι οι Ισραηλίτες ελευθερώθηκαν από τη δουλεία. —Αριθμ. 33:3

Ο Παύλος εξηγεί ότι το Πάσχα του Ισραήλ συμβόλιζε τον «Χριστό, το Πασχαλινό μας Αρνί», ο οποίος «θυσιάστηκε» για εμάς, και αναφέρεται στους μαθητές του Κυρίου ως την «εκκλησία των πρωτότοκων». (Α' Κορ. 5:7· Εβρ. 12:23) Η «Εκκλησία των πρωτότοκων»

απελευθερώνεται για πρώτη φορά από τον θάνατο κατά τη διάρκεια της νύχτας της παρούσας Εποχής του Ευαγγελίου. Αυτό πρόκειται να το ακολουθήσει η μελλοντική απελευθέρωση όλης της ανθρωπότητας από την αμαρτία και τον θάνατο στην υποσχεμένη βασιλεία στη γη. —Ματθ. 6:10

Αφού ο Ισραήλ έφυγε από την Αίγυπτο, ο Κύριος τους οδήγησε «εν στύλω νεφέλης». (Εξοδος 13:21) Όταν έφτασαν στην Ερυθρά Θάλασσα, δεν φαινόταν τρόπος να τη διασχίσουν. Αμέσως μετά, ο Φαραώ και ο στρατός του έφτασαν σε αυτούς και οι Ισραηλίτες φοβήθηκαν. Ο Μωυσής είπε στον λαό: «Μη φοβείσθε· σταθήτε και βλέπετε την σωτήριαν του Κυρίου, την οποίαν θέλει κάμει εις εσάς σήμερον...ο Κύριος θέλει πολεμήσει διά σας.» —Έξοδος. 14:7-14

Ο Κύριος έδωσε εντολή στον Μωυσή να σηκώσει τη ράβδο του, να την απλώσει πάνω από τη θάλασσα και να τη χωρίσει. Ένας δυνατός ανατολικός άνεμος φύσηξε εκείνη τη νύχτα, χωρίζοντας τα νερά, δίνοντας τη δυνατότητα στους Ισραηλίτες να περάσουν στην ξηρά. Όταν ο αιγυπτιακός στρατός προσπάθησε να τον ακολουθήσει, τα νερά τους έπνιξαν, καταστρέφοντας τον Φαραώ με όλους τους πολεμιστές του. (εδ. 15,16,21-31) Στη συνέχεια, ο Μωυσής και οι Ισραηλίτες τραγούδησαν ένα τραγούδι, μια ωδή ευγνωμοσύνης για την απελευθέρωση. Ξεκινά με τα λόγια: «Ο Κύριος είναι η δύναμίς μου και το άσμά μου, και εστάθη η σωτηρία μου...» —Έξοδος. 15:2

Ο Μωυσής και τα ισχυρά έργα που ολοκλήρωσε ο Θεός μέσω αυτού υποδεικνύουν τον Ιησού, τον «Αμνό του Θεού», και την πολύ μεγαλύτερη, αιώνια απελευθέρωση που πρέπει να πραγματοποιηθεί από αυτόν. Αυτή η απελευθέρωση είναι από την αμαρτία και τον θάνατο, πρώτα για την Εκκλησία των «πρωτότοκων»

κατά την Εποχή του Ευαγγελίου, και αργότερα για όλη την ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια της μεσσιανικής βασιλείας. —Ιωάννης 1:29· Α' Πετ. 1:18,19

Οι Ισραηλίτες έδωσαν δόξα στον Θεό για την απελευθέρωσή τους από την αιγυπτιακή δουλεία. Πόσο μάλλον θα πρέπει οι μαθητές του Κυρίου σήμερα να αναγνωρίσουν τη μεγαλύτερη απελευθέρωσή τους από τη δύναμη του Σατανά και τη δουλεία της αμαρτίας, που ολοκληρώθηκε για εμάς μέσω του αίματος του Αμνού του Θεού, που πέθανε για τις αμαρτίες μας. (Ιωάννης 8:31-36) «Πρέπει να εξαγγείλωμε» τον έπαινο μας στον Θεό με τα λόγια και τις πράξεις μας. —Α' Πέτρ. 2:9· Ματθ. 5:16

Η υπερνικούσα τάξη της εκκλησίας φαίνεται αλλού ως ούσα με τον «Αμνόν», τον Ιησού, στο όρος Σιών, την ουράνια φάση της βασιλείας του Θεού. Απεικονίζονται να τραγουδούν ένα νέο άσμα—μια ωδή ευγνωμοσύνης προς τον Θεό για τη μεγάλη απελευθέρωση που θα έχει επιτύχει για όλη την ανθρωπότητα. —Αποκ. 14:1-4· 15:2,3

* * *